

Voorstel om levensverzekeringen te koppelen aan de swapcurve

'Verzekeraars moeten leren werken met renteswaps'

BRUSSEL (tijd) - 'De levensverzekeringen met een gegarandeerd rendement moeten af van hun duffe imago. In de plaats van ze te koppelen aan de obligatiemarkt, moeten de verzekeraars met de swapcurve werken', stellen Christian Jaumain, professor aan de UCL, en Alain Ruttiens, directeur financial engineering bij CBC. Beide zijn van mening dat levensverzekeringen gebaseerd op swaps meer rendement opleveren en zo niet alleen voor de verzekerden interessanter worden, maar ook voor de verzekeraars.

Een levensverzekering gebaseerd op swaps biedt volgens Jaumain en Ruttiens meer rendement dan een klassieke levensverzekering. Daarom manen zij de verzekeraars aan zich in swaps te interesseren in de plaats van te werken met obligaties.

De verzekeraars die levensverzekeringen met een vast rendement, van het type Tak-21, verkopen, beleggen de gestorte premies veelal in staatsobligaties. Zo kunnen ze op termijn zeker een afgesproken rendement aanbieden. Volgens Jaumain en Ruttiens is die manier van werken voorbijgestreefd. 'De Tak-21 moet dringend worden aangepast. Een maximum rendement van 3,75 procent op een levensverzekering is noch voor de verzekerde interessant, noch voor de verzekeraar. De verzekerde kijkt liever uit naar andere mogelijkheden om zijn geld te investeren omdat hij daar meer rendement kan uithalen. Een product van het type Tak-23 (een levensverzekering gekoppeld aan een beleggingsfonds) kan een groter rendement opleveren omdat het gebaseerd is op aandelen. De Tak-21 is vandaag dan ook niet meer aantrekkelijk genoeg voor de belegger. De verzekeraars verkopen ze steeds minder. Niettemin bezit de Tak-21 een groot voordeel tegenover de Tak-23 en dat is het feit dat je ze-

ker bent van je rendement. Met een levensverzekering van het type Tak-23 weet je niet of je op termijn nog wel iets overhoudt, je loopt meer risico omdat je in aandelen investeert. Daarom stel ik voor de Tak-21 in een nieuw, modern en aantrekkelijk kledingje te stoppen zonder te raken aan zijn grootste troef, met name een gegarandeerd rendement', legt Jaumain uit.

Het voorstel van Jaumain en Ruttiens bestaat er uit het rendement van een klassieke levensverzekering vast te hangen aan de resterende looptijd van het verzekeringscontract. 'Het rendement dat wordt uitgekeerd, zou dan afhangen van de marktprijs van het contract (spot rate). Jaumain en Ruttiens raden bovendien aan de marktprijs niet op basis van de staatsobligaties te berekenen maar op basis van het rendement van de renteswaps. 'Een levensverzekering van het type Tak-21 levert vandaag ten hoogste 3,75 procent op. Een levensverzekering gebaseerd op ons voorstel biedt ten minste 5,5 procent', stelt Jaumain.

Swap

Bij een renteswap ruilen twee partijen elkaars renteverplichtingen. Meestal ruilt een bedrijf zijn lening met een vlottende rente,

waar het rentetarief wordt aangepast in functie van de marktrente, in tegen een een lening met een vaste rente, die een bank heeft aangegaan. Op die manier ontsnapt het bedrijf aan een renterisico en de bank kan van haar kant voordeel halen uit de vlottende verplichtingen, omdat ze bijvoorbeeld veel vlottende inkomsten (zichtrekeningen) heeft. 'De handel in renteswaps is de jongste jaren enorm toegenomen. Met als gevolg dat er een markt met specifieke rentevoeten ontstaan is voor de renteswaps. Net zoals er een eigen markt is voor de staatsobligaties (OLO's)', zegt Ruttiens. 'De markt van de swaps is eigenlijk een concurrent van de markt voor de OLO's geworden. Het belangrijkste verschil tussen de twee is dat de swaps niet gebaseerd zijn op een kredietrisico en ook niet uitgaan van de staat. Toch blijft hun risico beperkt omdat ze meestal uitgaan van grote financiële instellingen zoals banken. Het rendement van de handel in swaps ligt daarom ook iets hoger dan die in OLO's.'

Verzekeraars

De vraag is of werken met de rendementscurve van de swaps de verzekeraars meer te baat komt dan de rendementscurve van de staatsobligaties. 'Werken met swaps in de plaats van obligaties is zeker niet beperkend voor de verzekeringsondernemingen. Ik ben zelfs van mening dat het beheer van de beleggingen wordt vergemakkelijkt omdat de rente van de swaps minder fluctueert en de liquiditeit ten minste even groot is, zegt Ruttiens. 'Het eenvoudig beheer maakt dat de verzekeringsonderneming minder kosten hieraan moet uitgeven

en meteen meer rendabiliteit kan optekenen. De verzekeraar haalt driemaal voordeel uit ons voorstel: hij bespaart in het beheer van zijn beleggingen en hij kan meer halen uit zijn levensverzekeringen omdat die meer rendement opleveren. Wat bovendien ook betekent dat meer mensen die verzekering zullen kopen.'

SaS